

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 337. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893709010640/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

- S. 46, A. 16. Jetter] d. e. Kræmper.
- , — 17. Selv dem, hvis Liv er Lær, hvis Blod er
 Diin] Allusion til Den Quigotes drabelige Kamp med Kro-
 mandens jydte Søderfajter (4de Bogs 35te Kapitel).
- , — 19. Zemblaitf Storm] Zembła (d. e. Nova Zembla
 eller Novaja-Zemlja i det nordlige Ishav) nævnes her og
 oftere som Exempel paa et Land med særlig barst Klima.
- , — 23. Zachariæ tunge Vers] Hermed sigtes til den
 tydske Digter Fr. Wilh. Zachariä (f. 1726, d. 1777) og
 hans tydske Oversættelse af Milton's Paradise lost. Denne
 Oversættelse omtaler Bagg. igjen i Forerindringen til sine
 „Digtervandringer“ 1807, hvor han siger: „Zachariäs af-
 skyelige Hexamerer havde strømmet mig fra Milton“. Nogle
 Aar forveien havde ogsaa Bessjel raillet over denne „Tydske-
 lands Far“ og hans middelmaadige komiske Hefedigte: see
 Bessjels samlede Digte ved Levin, 2den Udg. 1878, S. 237
 og 301; men naar det paa sidstnævnte Sted hedder: „Ovad
 der har foranlediget Bessjel til her at indbrage Zachariä,
 er ikke let at sige; i Danmark have hans Digte neppe nogen-
 sinde været populære“, kan hertil bemærkes, at Zach., for-
 uden af Bessjel (1777) og Baggesen (1785), ogsaa citeres af
 Ewald („Levnet og Meninger“, 1775) samt omtales baade
 af Storm foran „Bræger“ (1774) og i Trøjels „Ode
 til min Skræder“ (1778) og saaledes dog maa antages paa
 den Tid at have været aldeel læst herhjemme.
- , — 27. som den Sveitherske, der sidder] Hertil i 1785,
 som Note under Tegten: See Zachariä Milton's verlorne
 Paradis II Ges. V. 648—665. Paa det her citerede Sted
 af Milton's Digterværk beskrives, hvorledes Satan, efter at
 være drevet ud af Himlen for sit Hovmod og uedstyrtet i
 Helvede, søger at undslippe fra sit Fængsel i den Hensigt at
 opsoge Menneftenes Hjem, den uafslatte Verden, for derfra
 at tage sin Hævnd og mulig ved Bist, Forførelse eller Magt
 tilvende sig sit gamle Sæde i Himlen igjen. Ankommen til
 Helvedes Mure, der vare tilfukkede med ni Porte, tre af
 Kobber, tre af Jern og tre af Diamantklipper (see S. 47 A. 1),
 bliver Udgangen ham først forneemt af de to Dørvogtere,
 Synb (S. 46 A. 29 ff.) og Dvd, og aldrig havde Satan
 seet et mere ghsfeligt Syn (S. 47 A. 3-9); men ved sledste
 Ord lykkes det ham tilsidst at faae dem til at aabne Helvede-
 portene for sig.
- , — 30-31. men gæser og bider | Med Hunde-Gab